

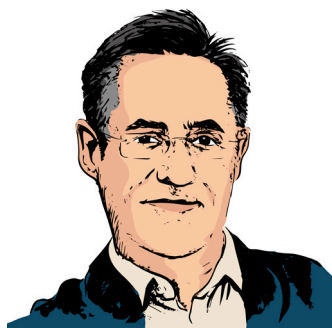
Victòria independentista, fracàs de Rajoy

La premsa mundial destaca la nova majoria absoluta independentista amb rècord de participació, l'èxit del president Puigdemont i el fracàs de Rajoy i del seu Tripartit de 155

Un altre mite espanyolista ha caigut el 21D: la "majoria silenciosa" de Catalunya, els electors que sempre s'abstenen i que ara havien de votar en massa per liquidar el *prusés*, no només vota partits d'obediència madrilenya. Mai abans en unes eleccions no havia votat a Catalunya un 82% del cens, però els 4,4 milions de votants van atorgar una altra majoria absoluta als partits independentistes. que van tornar a trencar el seu sostre electoral assolint 2,1 milions de vots (47,5% del total), guanyant més de 100.000 vots nous amb relació a les darreres eleccions catalanes de 2015.

Els 66 diputats de JuntsxCat+ERC superen els 65 que sumen el Tripartit155 (Cs+Psc+PP, 57) i els Comuns (8): només amb l'abstenció de la CUP en aquesta legislatura els antics integrants de JuntsxSí ja podran governar.

Aquesta nova victòria independentista s'estudiarà per les insòlites condicions de la campanya electoral en un país de la UE en ple segle XXI: assalt autogovern, suspensió il·legal parlament, violència policial l'10, exili i presó Govern català, convocatòria electoral sobtada, impunitat agressions extrema dreta als carrers, tancament de webs, amenaces a periodistes i a mitjans de la CCRTV, parcialitat de la Junta Electoral Central, prohibicions de pancartes i fins i tot del color groc, molt desiguals condicions dels caps de llista dels partits independentistes amb relació als altres... tot i això, el Tripartit155 només suma 57 diputats i 1'899 milions de vots (43,5%). I això que Cs ha obtingut 3 diputats addicionals per pocs vots, gràcies a la prima d'haver esdevingut llista única de l'espa-

RAMON
TREMOSA

nyolisme de dreta, en un Parlament molt fragmentat amb set partits!

Els Comuns han perdut 3 diputats en un dels seus pitjors resultats a Catalunya (només 323.000 vots, 7,4%) i han cremat el seu candidat. Xavier Domènech, a diferència de les dues eleccions generals que va guanyar al 2016 a Catalunya amb gairebé un milió de vots, quasi no ha parlat del referèndum pactat amb l'Estat: Podemos ha imposat una equidistància des de Madrid ("ni DUI ni 155") que situa molt injustament al mateix nivell repressors i reprimits.

Diu Miquel Puig que el temps juga a favor de la independència: fa 80 anys sense exercit no hi havia res a fer (Franco va entrar a Barcelona el 26 de gener de 1939, el mateix dia de la derrota castellana de 1641 a la batalla de Montjuïc: "el ejército es-

pañol no olvida"). Fa 40 anys l'economia catalana depenia completament del mercat espanyol i un boicot comercial ens deixava sense sortida. Avui, en una economia cada cop més oberta i globalitzada, els Estats nació centralitzats del segle XIX cada dia són més ineficients (cap empresa europea o americana no ha marxat de Catalunya per pressions del Govern espanyol, a diferència d'algunes empreses regulades de l'IBEX-35).

En aquest sentit, la darrera enquesta del CIS mostra que 2/3 dels nous votants trien partits independentistes, un resultat consistent amb els que ha estat publicant aquest organisme estatal en els darrers anys. Així, el 21D ha tornat a confirmar que la renovació del cens a Catalunya fa créixer els votants independentistes elecció rere elecció: 1,8 milions de vots el 9N2014, 1,95 milions el 27S2015 i 2,1 milions el 21D (sense comptar desenes de milers de vots de l'exterior que les ambaixades espanyoles no deixen arribar: 60% contra 35% voten independència).

Les municipals de 2019 han de reforçar la nova majoria republicana. La llei electoral municipal facilita al partit més votat l'alcaldia si no hi ha una majoria absoluta alternativa. Això aconsella algunes llistes conjuntes republicanes per recuperar Barcelona i guanyar noves capitals. Per separat, JuntsxCat i Esquerra ja han regalat quatre victòres electorals (Colau 2015, Domènech 2016, Arrimadas 2017). Cal que l'acord de formació del nou Govern català inclogui aquest pacte per al maig de 2019. Sense Barcelona no hi haurà República.

Eurodiputat independent pel PDeCAT